

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणत्वं ब्रह्मविद्वक्षणं स्पष्टार्थमन्यन् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैल

अहं हि दिवि दिव्येन विमानेन चरन्पुरा ॥ अभिमानेन मत्तः स नूकं चिन्तान्यमचिंतयं ॥ ३३ ॥ ब्रह्मर्षिदेवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः ॥ करान्मम प्रयच्छंतिसर्वे त्रै
लोक्यवासिनः ॥ ३४ ॥ चक्षुषायं प्रपश्यामि प्राणिनं पृथिवीपते ॥ तस्य ते जोहराम्याशु तद्दिदृष्टेर्बलं मम ॥ ३५ ॥ ब्रह्मर्षीणां सहस्रं हि उवाह शिविकां मम ॥ समा
मपनयो राजन् भ्रंशयामास वैश्रियः ॥ ३६ ॥ तत्र त्वगस्य पादेन वहन् स्पृष्टो मयामुनिः ॥ अगस्येन ततोऽस्म्युक्तो ध्वंससर्पेति वैरुषा ॥ ३७ ॥ ततस्तस्माद्विमाना
ग्यात्प्रच्युतश्च्युतलक्षणः ॥ प्रपतन् बुबुधे त्मानं व्यालीभूतमधोमुखं ॥ अयाचंतमहं विप्रं शापस्यांतो भवेदिति ॥ ३८ ॥ सर्प उवाच प्रमादात्संप्रमूढस्य भग
वन्क्षंतुमर्हसि ॥ ततः समामुवाचेदं प्रपतंतं कृपान्वितः ॥ ३९ ॥ युधिष्ठिरो धर्मराजः शापात्त्वां मोक्षयिष्यति ॥ अभिमानस्य घोरस्य पापस्य च नराधिप ॥ ४० ॥
फलेक्षीणे महाराज फलं पुण्यमवाप्स्यसि ॥ ततो मे विस्मयोजातस्तद्वद्वातपसो बलं ॥ ४१ ॥ ब्रह्म च ब्राह्मणत्वं च येन त्वाहमचूचुदं ॥ सत्यं दमस्तपोदानमहिंसा ध
र्मनित्यता ॥ ४२ ॥ साधकानि सदा पुंसां न जातिर्न कुलं नृप ॥ अरिष्ट एष ते भ्राता भीमसेनो महाबलः ॥ स्वस्तितेस्तु महाराज गमिष्यामि दिवं पुनः ॥ ४३ ॥ वैशं
पायन उवाच इत्युक्त्वा जगरं देहं मुक्त्वा स नहुषो नृपः ॥ दिव्यं वपुः समास्थाय गतस्त्रिदिवमेव ह ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरोऽपि धर्मात्मा भ्रात्रा भीमेन संगतः ॥ धौम्येन स
हितः श्रीमानाश्रमं पुनरागमत् ॥ ४५ ॥ ततो द्विजेभ्यः सर्वेभ्यः समेतेभ्यो यथा तथं ॥ कथयामास तत्सर्वं धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ ४६ ॥ तच्छ्रुत्वा ते द्विजाः सर्वे भ्रात
रश्वास्यते त्रयः ॥ आसन्सुब्रीडिताराजन्द्रौ पदीचयशस्विनी ॥ ४७ ॥ ते तु सर्वे द्विजश्रेष्ठाः पांडवानां हिते प्रसया ॥ मैवमित्यब्रुवन्भीमं गर्हयंतोस्य साहसं ॥ ४८ ॥
पांडवास्तु भयान्मुक्तं प्रेक्ष्य भीमं महाबलं ॥ हर्षमाहारयांचक्रुर्विजडुश्च मुदा युताः ॥ ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि आजगरपर्वणि भीममोचने ए
काशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ समाप्तं चेदमाजगरपर्वं ॥ अथ मार्कण्डेयसमास्या पर्वं ॥ वैशंपायन उवाच निदाघां
तकरः कालः सर्वभूतसुखावहः ॥ तत्रैव वसतां तेषां प्रावृट्समभिपद्यत ॥ १ ॥

कंठीये भारतभावादीपे एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ १८३ ॥
दाह निदाघांतकरः काल इत्यादिना ॥ १ ॥

उक्तामेव ब्रह्मविद्यां मार्कण्डेयमुत्वेन नानाख्यानपूर्वकं प्रपंचयिष्यन्तु दुषोद्वातत्वेन काम्यकप्रवेशं ताव